

har fundet nogen Betænkelse ved at tiltræde denne Konvention, maa man fuldstændig slutte sig dertil, ja, jeg vil endog gaa videre og sige, at det vistnok vilde have været meget urigtigt, om den danske Regjering ikke havde gjort det, thi Fordelen er ganske paa Danmarks Side. Det dreier sig jo her navnlig om den Bestyttelse, som Kablerne skulle have rundt omkring, ikke paa selve de Sø-Territorier, der grænsede til Landene, men ude i det aabne Hav, og nu er det givet, at alle de danske Kabler berøre netop Farvande i fremmede Lande, medens der ikke findes et eneste fremmed Lands Kabel paa dansk Sø-Territorium. Forbindelsen imellem Skaane og Danmark er som beskjænt fælles for Danmark og Sverig, men for Resten findes der ikke et eneste Løng, tilhørende en fremmed Nation, som ligger paa dansk Territorium. Fordelen ved at tiltræde denne Konvention er altsaa ganske paa Danmarks Side; hvis Danmark ikke havde tiltraadt den, vilde selvfølgelig disse store danske Interesser ikke komme til at nyde Godt af den Bestyttelse, Konventionen indbringer. Det er altsaa fuldstændig i sin Orden, hvad Regjeringen har gjort. Det er en Selvsølge, naar man tænker tilbage paa den lille Oprindelse, som Dannelsen af det Store Nordiske Telegraf-Selskab havde, og vil se, hvorledes det har udvidet sig, at der paa alle Maader maa have været gjort overordenlig store Anstrængelser. Foretagendet begyndte her i Landet i 1867 og 1868 med et beskedent lille Anlæg fra det nordlige Sjælland til Arendal og et Anlæg fra Vestkysten af Sjælland til Skotland. For at give Dem, mine Herrer, et Begreb om, hvorledes dets Udvidelse har virket paa hele Telegrafudvekslingen her i Landet, skal jeg tillade mig at gjøre Dem opmærksom paa, at i Følge Statstelegrafens tabellariske Oversigter udgjorde Antallet af de transiterende Telegrammer — det vil sige de Telegrammer, der gaa over Danmark fra fremmede Lande, Telegrammer, som altsaa kun gaa gennem Danmark og ikke ere bestemte til nogen Adressat her i Landet — i 1866 8112, og de gave en Indtægt af 9942 Kr., medens deres Antal i 1883 var steget til 300,761 med en Indtægt af 142,167 Kr. Jeg tror, at det er Tal, der tale tilstrækkeligt. Hvad angaar de mellemlandske Telegrammer, det vil sige jaadanne, som enten udjendes fra Danmark til fremmede Lande eller fra fremmede Lande komme til Danmark som Terminalpunkt, da var deres Antal i 1866 84,345 og i 1883 423,210, og Indtægten af dem var i 1866 101,070 Kr., men i 1883 266,348 Kr. Det er indlysende, at denne overordenlig store Forøgelse er for en meget betydelig Del

bevirket netop ved det store nordiske Telegraf-selskabs overordenlig store Foretagender, og gennem dette Selskab tilflyder der altsaa Staten en ikke ringe Indtægt, idet Staten for sit Vedkommende faar Indtægt saavel af de transiterende som af de mellemlandske Telegrammer. Jeg yttrede for, at en saadan Udvidelse havde naturligvis udfordret meget Arbejde, og det er givet, at den ogsaa har udkrævet omfattende diplomatiske Forhandlinger. Det er mig en Glæde at kunne paa Selskabets Bestyrelses Vegne udtale en varm Taksigelse og en varm Paaafjænnelse af den Understøttelse, som Udenrigsministeriet bestandig har ydet dette Selskab; denne Understøttelse har været saa stor og kraftig, som man kun kunde ønske det. Jeg tror tillige at burde udtale en Tak til Landets Udsendinge i Udlandet, der paa Udenrigsministeriets Anbefaling have taget sig af disse Sager. Naar jeg udtaler disse Taksigelser, maa jeg, for ikke at misforstaaes, bemærke, at jeg har en vis Berettigelse til at kunne paa Bestyrelsens Vegne udtale dette, idet jeg har været Medstifter af Selskabet og lige fra Begyndelsen tillige været Medlem af dets Bestyrelse, som jeg er endnu, og jeg maa tilføie, at det er mig en sand Glæde at kunne udtale denne Tak. Tilbage staar nu Spørgsmaalet om, hvor vidt det Forslag, som nu foreligger, svarer til sin Hensigt. Jeg kan ganske henholde mig til og tiltræde, hvad den første ærede Taler har udtalt, men skal endnu dertil knytte en anden Bemærkning, nemlig med Hensyn til §§ 1 og 2. I disse tvende Paragrafer er der kun tale om Bestemmelser for, hvad der foregaar udenfor Soterritorierne, altsaa, med andre Ord: hvad der foregaar paa dansk Soterritorium er ubeløst derfra. Man har i Følge Motiverne ment, at denne Undtagelse var berettiget, idet der er henvist til Straffeloven af 10de Februar 1866 § 295. Jeg tror imidlertid, at naar man nærmere betragter Forholdene, kan man ikke ganske slaa sig til Ro ved de Bestemmelser, der findes i denne Straffelov. Disse Straffebestemmelser gaa nemlig kun ud paa Bøder fra 50 til 100 Rigsdaler, altsaa nu fra 100 til 200 Kr., og mindre Fængselsstraf. og efter nærværende Lov have disse Straffebestemmelser Anvendelse ikke blot paa Landtoug, men ogsaa paa Sotoug. Det er imidlertid givet, at der er en ganske overordenlig stor Forskjel paa den Skade, der ved uforfarlig Handling paa søes Landlinier og Kabler, idet det er meget let og lidet beskjæligt at reparere Brud paa en Landledning, der gaar i Luften, medens det er forbundet med over-